

קב:

עין משפט
נר מצוה

ה א ב מ"י פ"ד מ"ל
אישות הלכה יג ופ"ו
מ"ל וזה ומתנה הלכה י
סמך עשין מח טו"ע א"ר
ק"י נא:
ה ג ד מ"י פ"ד מ"ל
מלוא ולוא הלכה א סמך
עשין ד טור א"ר שס:
ה מ"י פ"ו מ"ל אישות
הלכה ד סמך עשין מח
טו"ע א"ר ק"י לב פ"ק
א:

א' ו' ת"י פכ"א שס ה' יח
טושי"ע אה"ע ס" קד
סע"ף ד:
ב' ז' ת"י פכ"א שס ה' יח
סמג לא"ן סא טושי"ע
אה"ע ס" פכ סע"ף ז:

הנהגות הב"ח

(א) תום' ד"ה ניתנו הד"א פס
ד"ה הכא:

תוספות רי"ד

[illegible]

נִיתְּנוּ צִיבְתָּב או לֹא יִתְּנוּ צִיבְתָּב
עומד שמה משום הכי יתנו לו
דמאי קפרין מההיא דלון כותבין שטר
שניהם הא מדעת שניהם כותבין דלון
כשאומו לא לכתוב וקמ"ל לחל
כותבין נקחמא וזה מפרש רבי
דמשמע עיה ליה לש"ס אין כותבין אלא
מדעת שניהם היינו דיעמיה שניהם
שניהם ומלו דבדר לדעו גמר
הפסיקה אבל לא ידעו נכמייה
דומיא דהך דלעיל מיהו כותבין
שטר ללוה אע"פ שאין עמיה עמו
הייתי אע"פ דלון יודע עכשיו מן
ההלוואה כלום וכותבין שטר למוכר
אע"פ שאין לוקח עמו דהיינו אע"פ
שאין הלוקח יודע במקח דלון ואין
כותבין שטר אירוסין אלא מדעת
שניהם מדעת גמר הפסיקה הא
מדעת שניהם כותבין אף בלא ידעת
השטר נמי (ב) **הכא** כמא
השקטין בשקטן מידה. הוה מלי לשני
נכתב ליה ור"ח ור"ח מפרשים
יתנו ליכתב יתנו לכותב ע"י חמיה
דואו קא לא יתנו ציבט שאף בלא
חמיה תקט לו קנין אימיה
הפיקחין היו כותבין מדקמיה חמיה
ש"מ צעי חמיה דלא קני בחמיה
בבלא חמיה ואין כותבין שטר
אירוסין ושוואין נמי מדקמיה חמיה
ש"מ צעי חמיה דלא קני בחמיה
בבלא חמיה והשתא לא גרסינן הא
מדעת שניהם כותבין ורובו ספרים
אינו ת"ש והוא נחומס מנכסין
מקטעדיס אלהא דכותבין דאי אין
כותבין אחאי הוה גזיח ממעבדי
סד"ד דך דקא גרניח כל שעה למכור
ולמשי מידו כלומר דבלא
חמיה יטולין לגבות מן הממחרין
והכא קא אירע הדבר שהקנה לו:
רבה ויביא אמר מיקושית.
תימה לדריכא דלמר מקדושא מיכיה
דלא לזקוקה להאי דלא כותבין
שטרי אירוסין בשטרי פסיקתא ולא
כן מאי קמבעיא ליה לעיל דברים
הללו יתנו ליכתב מפסוע ליה מהך:
שקט מרי בנזחיה ונזחיה.
תימה אחאי לא מייתי הך מעיקרא
ומקמי דמייתי האיח דהפקחין דהאי
גזית חתיה צמחנתו וי"ל שכן דרך
שנים תמוס ליה הוה מייתי הך
מעיקרא והוה משי בשקטן מידו מן
אלא הוה מלי למפך נכסיה דהפקחין
דאיכא לאוקמה מדי בשקטן מידו:
הב"ע בשקטן מדי. צפ"ה הנקין
(גיטין דף נא.) (שם) מוקל לא

[illegible]

ואהדרה. ופסקה עמו מנאים הללו, דהא מת

קב: הנושא את האשה פרק שנים עשר כתובות

פי פליגי דו. כלומר הא דמוקמת ריש לקיש כגן גנוס ולא כר' ישמעאל
 ליתא דאמר ק"ר"ל אגא אפילו לרבי ישמעאל קא פליגא אדרכי
 יוחנן: ערב שיעבודא דאורייתא: אכל הכא. פליגי חייב ליכא
 שיעבודא דאורייתא: דקא מטי הנאף לידיה. כסף קדושה לאביה:

רבי ישמעאל רבי יוחנן
 ש לקיש עד כאן לא קאמר
 אלא דשייך ביה לעבודא
 הבא לא שייך שיעבודא
 מר רב גידל אמר רב ^אכמה
 כך וכך וכמה אתה נותן
 עמרו וקידשו קנו הן הן
 נאמירה אמר רבא מסכתרא
 נהר דקא ממזי הנאה
 ולא ממזי הנאה לדידה לא
 יב אפילו בגורת דאי לא
 כובן מאי הנאה אתא לדידה
 דהא דקמיחתי אהרדי גמרי
 רבינא לרב אשי דברים
 או לא ניתנו ליכתב ^בא
 איהביה ^גהפקחין היו
 שאוו את בתך חמש שנים
 מאי כותבין אומרים וקרי
 תביח אין והתנן ^דהכותב
 אין לי בנכסייך ותני ר'
 תו ת"ש ^האין כותבין שטרי
 אלא מדעת שניהם ורמי
 כותבין מאי לאו ^ושטרי
 אירוסין ממש דרבי פפא
 תמר ^זכתבו לשמה ושלא
 ורבינא אמרי מקודשת
 רביא אמרי אינה מקודשת
 ננותיהן נזונות מנכסים בני
 מנכסים משועבדים מפני
 חוב הבא במאי עסקין
 כי בנות נמי בשקנו לזו ולא
 קא איהי דהואי בשעת קנין
 ת דלא הו בשעת קנין לא
 לא עסקין דהואי בשעת
 בגון דגרשה ואהרנה אלא
 ב"ד מהני לה קנין בנות
 לא מהני להו קנו

בנותיו היינו מעמא כיון ד'איתנהו בתנאי ב"ד אימר צדרי
אימר הוראשון; אמר רב חסדא ^אזאת אומרת בת אצל
יולה עסקין דלמא בקמנה עסקין ומשום מעשה שהיה
והניח בן קמן לאמו יורשי האב אומרים יהא גדל אצלנו
בני גדל אצלי מניחין אותו אצל אמו ואין מניחין אותו
מעשה היה ושחטוהו ^אע"ר"ה אם כן ליתני למקום שהיא
מאי

וְשָׁלַח קָטָן מִיָּדוֹ אֵיבָרִי וּלְפִי מֵאֵי דַמְשַׁע בְּגִיטִין דְּלִמְלֹן דְּלֹא בָעִי אֱלֹהִים
 וְעָלָם קָטָן מִיָּדוֹ מֵעֵיט לְאֻסְמָה הָיִיתָ דַּחְמָשָׁה גֻבִּיחָה מִן הַמְחֹרְרִין וְעַל כֵּן
 עָלָם קָטָן הַבּוֹקֵן (דף טז:) אֵת מוֹדֵיָא לְאִכְלָתָהּ שְׂפִירוֹת וְלִשְׁבָּעָה בְּקִדְּמוֹת
 וְתַפְרֵס רִיבֵי בְגָמִי (דף טז:) טַעְמָה לִפִּי שְׂאֵין כְּחוּבִין וְהֵיטֵב טַעְמָה מִי מִתּוֹמָה
 וְדִאיִטְרֵקֵר טַעְמָה לִפִּי שְׂאֵין כְּחוּבִין הֵיכָּה שְׁהִידָה הֵכָּה שְׁלֹא הַתְּפִיס לָרִיב
 וְכִפִּי כְּתִירָה (דף ק.) אֲמַר שְׂמוּאֵל אֵין פּוֹסְקִין מוֹנוֹת לְאִשָּׁה אִישׁ מִיִּטְ רַב
 וְהָרֵה לָהּ מַעֲשֵׂה אֵין בְּחוּמוֹתֶיהָ מֵאֵי בִיבִירוֹ אִיכָּה בִיבִירוֹ קֻטְמָה וּמִסְפָּקָה
 וְהֵיכָּה דִּיבִירָה לְעֵינֵי דְלֹא גָבִי מִתְּשַׁעֲבִיד לֹא חִישִׁינִי כִּי הֵסֵם אֲנִי הֵכָּה לְמַגְבִּי
 וְהֵיכָּה חוֹשֶׁה לְהַתְּפִיסֵהָ לָרִיב דְּמַעְלָה בְּדַמְשַׁע שְׂהֵאֵל לֹה וְאוֹכֹלֶת וּשְׂחִיחוֹת
 יֵט טַעְמָה דְּלֹא גָבִי בְּנוֹת מִתְּשַׁעֲבִיד מֵשׁוֹם דִּכּוֹן דְּאִתְּהֵבוּ כְּתִירָה כִּיִּד אִימֵר
 וְתִזְכִּין רִבִּי דְטֵפִי מֵהַתְּפִיס לָרִיב לְכַחַד דְּלִמְדִּירִין לְעֵיל בְּפִרְקָה עֵבֶרָה (דף ק.)
 הֵכָּה דְכָּה אֲשַׁמּוּ אֵי הֵכָּה גֻבִּיחָה כְּתִירָה כִּיִּד לֹא הֵיכָּה גֻבִּיחָה מִתְּשַׁעֲבִיד דְּכָּה
 וְהֵיכָּה דִּיבִירָה אֵין מֵאֵי לְמַמְרָה כְּתִירָה לֹא יוֹחַל לֵיהּ בְּהִרְוּחָה בְּנוֹ יוֹחַל לֵיהּ אֱלֹהִים
 וְיִידִים דְּלֹא לֹא אֲכָלָה כְּתִירָה כִּיִּד אֲנִי לְאִחֵר מִיִּתְהָה וְלִאחֵר שְׂחַבְרָה הֵיכָּה גֻבִּיחָה
 וְאֲכָלָה כְּתִירָה כִּיִּד וְיִוֹחַל לֵיהּ בְּהִרְוּחָה וְכֹחָה שְׂעִיטָה מִמְרָגָה נְמִי הֵיכָּה
 כִּיִּין דְּאִתְּהֵבוּ כְּתִירָה כִּיִּד פִּי שְׂכַל כִּי יִפֵּה כְּתִירָה שְׂהֵקָה לֹה אֲנִי דְּאִתְּהֵבוּ
 לְגַמְרִי כֹל הֵכָּה פִּירִיבִי הֵיכָּה דִּיעִטִּין וְהֵיכָּה דְקֻטְמָה וְהֵיכָּה דְכְּחוּבָה. מִיִּרִ:
 וְלֹא

הו בתנאי ב"ד, והוא נמי קנו מידו טחן לנ להשלים חוקה, אימר צדרי, של מעות החמיסה במומו להיות

מסורת הש"ס

(ב) וּמִיָּת קְדוֹשִׁים עַל
(ג) (לְשׁוֹן קָדֵשׁ) (ג) לְשׁוֹן קָדֵשׁ
(ד) רִבִּי קָדֵשׁ קְדוֹשִׁים עַל
(ה) קְדוֹשִׁים עַל מַתָּה
(ו) וּבְקְדוֹשִׁים אִחָא דְרַבָּא וְכֵן
הוֹשָׁתָא כָּל הַמְּסֻקָּה
(ז) גִּיטָרָא כָּל הַעֲנִין (לְשׁוֹן
(ח) קָדֵשׁ) (ח) זִיל עֲבֵר הַרְשָׁוָן
וְהַמְּסֻקָּה לְפָנֵינוּ
בְּבִלְוֵי הַרְמָה לְבָלְוֵי דְבִרָּה
שָׁפִין לְ עֵיסוּת כְּלָלִי לְהַעֲנִין
וְכַסֵּי וּבְדֻשָּׁתוֹס אַחֲרִים
אִחָא עֲבֵר הַמְּסֻקָּה (ט) וְכֵן
תּוֹס יְבוֹמֹת לְפָנֵינוּ דִּיבִי ת"ש
עֲבֵרָה

גליון הש"ס

נכ"י ואת אושרת בת ובר.
ע"י שיטה מקובצת נכ"י קכ.
ד"ה אר"א ז"ל נשס רב
סעדיה גאון:

מוסף רש"י

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones